

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316200531
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4316200531.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. X.F., I. X.X.XXXX, Z. X. U. XX/XX, XXX XX G. - Y., o zaplatenie 975,62 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 952,18 Eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 952,18 Eur počnúc dňom 10.7.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je povinný zaplatiť žalobcovi žalovaný.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe a po oprave petitu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 975,62 Eur, úrok 67,47 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroky z omeškania 2,00 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrok 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 975,62 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne a to: z nezaplatennej istiny 975,62 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 67,47 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 23.1.2013 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 000 Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.1.2016. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 17.6.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do dátumu uvedeného na výzve. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanému do dnešného dňa uhradená. Úroky vo výške 67,47 Eur predstavujú dohodnutý úrok v zmysle

Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 19,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy. Úrok z omeškania 2,00 Eur predstavuje každú omeškanú dlžnú splátku odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti v úročení úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25.4.2016 pod č.k. 7C/14/2016-28. Platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 26.6.2017 pod č.k. 7C/14/2016-42 zrušený, keďže sa žalovanému nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach.

4. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.10.2017, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

5. Žalovaný dňa 23.1.2013 uzatvoril so žalobcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému vo výške 1 000 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 19,9 % p.a. Výška anuitnej splátky bola určená sumou 37,09 Eur, termín splatnosti 1. splátky dňom 15.2.2013, počet anuitných splátok 36, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky bol stanovený mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 15.1.2016. Výška RPMN bola uvedená 26,98 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu Úverovej zmluvy 46,35 %, celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom) je uvedená vo výške 1 406,88 Eur, poplatok za správu Úverového účtu 1,99 Eur mesačne. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky.

6. Žalobca listom zo dňa 22.4.2013 vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok najneskôr do 27.4.2013 a upozornil ho, že v prípade neuhradenia žalobca bude požadovať jednorázové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 17.6.2013, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru. Vyzval žalovaného uhradiť celý dlh vo výške 1 097,95 Eur s príslušenstvom najneskôr do 9.7.2013, pričom túto výzvu splatnil sumou 30 Eur.

7. Žalobca na výzvu súdu predložil prehľad splácania úveru žalovaným, pričom v podaní uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 000 Eur. Do dátumu zosplatenia úveru uhradil žalovaný na istinu sumu 24,38 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala 975,62 Eur. Po zosplatení žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. V prehľade sú splátky rozdelené na splátky úrokov a splátku istiny. Ďalej uviedol: „ Žalovaný musí vrátiť (splatiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v zmluve o úvere.“

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa § 11 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 b) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluve nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. (v znení účinnom k 23.1.2013) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Obč. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

17. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalobcu je okrem iného aj poskytovanie úverov.

20. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 23.1.2013 je vzťahom

občianskoprávny a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd poukazuje i na to, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Obč. zák.) , že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Súd teda najskôr zisťoval, či zmluva o úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

22. Z predloženého rovnopisu zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným mal súd za preukázané, že neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu, v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného úroku, koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pre absenciu tejto povinnej náležitosti (§ 9 ods. 2 písm. k) je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bezúročný. Žalobca teda nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie - úroky obsiahnuté v zmluve, poplatok za omeškanie a povinnosťou žalovaného ako spotrebiteľa, dlžníka je zaplatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. V tomto smere nepostačuje odkaz na Všeobecné podmienky. Z požiadavky písomnej formy zmluvy vyplýva, že všetky povinné obsahové náležitosti zmluvy o úvere musia byť obsiahnuté priamo v zmluve, ktorá je ako riadny dvojstranný právny úkon podpísaná jej účastníkmi. Žalobca síce k vyjadreniu zo dňa 5.10.2017 doručil „Amortizačnú tabuľku“, ale táto nebola doložená k žalobe a teda k úverovej zmluve. Predmetná amortizačná tabuľka nebola súčasťou úverovej zmluvy, nakoľko to z úverovej zmluvy nevyplýva a preto súd na ňu neprihliadol. Pokiaľ ide o úrok 19,90 % ročne (i keď sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov) z nesplatennej istiny od 11.7.2013 do zaplataenia, súd poukazuje i na uznesenie NS SR sp.zn. Obo 143/1998 a na rozhodnutie ÚS SR sp.zn. IV. ÚS 476/201 z 18.9.2012, v zmysle ktorých dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver je logický, lebo v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný, t.j. dôjde k zosplateniu úveru, potom nastupuje po zosplatení režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru.

23. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 000 eur. Z prehľadu splácania je zrejmé, že žalovaný na úvere splatil čiastku 47,82 Eur. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného k úhrade 952,18 Eur/1000 Eur - 47,82 Eur/t.j. žalovaný musí vrátiť úver po zohľadnení už realizovaných úhrad, ktoré boli započítané na istinu. Súd poukazuje na svoje predchádzajúce právne zdôvodnenie a teda na to, že na predmetný úver je potrebné pozerať sa ako na bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol aj čo sa týka úrokov, zmluvných úrokov, ktoré si žalobca v žalobe uplatnil.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, súd priznal úroky z omeškania zo sumy 952,18 Eur vo výške 8 % ročne počnúc dňom 10.7.2013 (žalovaný bol podaním zo dňa 17.6.2013 vyzvaný k úhrade celého dlhu najneskôr do 9.7.2013 t.j. nasledujúcim dňom 10.7.2013 sa dostal s plnením do omeškania).

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (žalobca mal neúspech v nepatrnej časti) v spojení s § 262 ods. 1 CSP, priznal žalobcovi súd právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisajúceho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

v Leviciach, dňa 27.10.2017